

Synvända, en säregen antologi, är resultatet av ett samarbete mellan grafikskoleelever och vårdpersonal inom den psykiatriska öppenvården i västra Stockholm. Tillsammans berättar de om ångestfyllda verkligheter. Det handlar om möten mellan människor som försöker hjälpa andra som av fysiska och/eller psykiska skäl inte klarar sig själva eller har hamnat i svåra livssituationer.

Författaren Göran Odbratt har läst närmare tusen texter skrivna av vårdbiträden och mentalskötare och »har med möda valt ut dryga tjugotalet berättelser». Elever på Grafikskolan i Stockholm har fritt gjort tolkningar, bilder som dels fångar upp det faktiskt berättade, dels rymmer egna erfarenheter.

»Synvända» (88 sidor, 28 grafiska blad. Redaktör: Göran Odbratt) är utgiven av Journal (Grindsgatan 31, 118 57 Stockholm. Tel 08-643 00 94).

Läkartidningen publicerar här några axplock av text och bild ur boken.

BILD: CATRIN SCHMEER

Året är 1969. Jag har precis börjat jobba på Långbro sjukhus. Ung och full av ideal sätter jag mig ner och pratar med patienterna. Det var misstag nummer ett. Den erfarna och utbildade personalen tog in mig på expeditionen för att korrigera mitt beteende. Man ska inte sitta och *prata* med patienterna. Då blir de så oroliga. Så jag tillbringade mina första år i yrket med att städa, se till att patienterna fick i sig medicin och mat, lägga patienter i bälte när de blev oroliga (fast ingen pratat med dem) och vakta på att ingen tog livet av sig själv och andra.

Året är 1996. Jag sitter med Göran och killarna och pratar. Vi pratar om hur det är (och var) att vara ung och man. Göran berättar om sin första förälskelse, S stämmer in »så var det också för mig» den första gången. Vi delar runt erfarenheterna med varandra, samma sorger och glädjeämnen.

Detta får mig att undra. Vad är det som skiljer dessa unga killar från de unga killar jag träffade då – ja, herregud för snart trettio år sedan – vad var det som skilde mig och dom åt?

(Text: Håkan Sandberg)

BILD: ROBERT SUNDIN

Tittar upp, ser och förstår att hennes »precis», precis innebar att hon inte förstod.
(Text: Siv Hallberg)

BILD: MARJOLINE LOMBARD